

INTERPELLATION TILL STATSRAÅD

Från Riksdagsförvaltningen
2020-11-20
Besvaras senast
2020-12-04

Till socialminister Lena Hallengren (S)

2020/21:165 Den tillfälliga lagen om utökat mandat för regeringen under pandemin

I april tog riksdagen beslut om en tillfällig lag som under tre månader gav regeringen ett kraftfullt utökat mandat att vidta åtgärder för att minska smittspridningen under pandemin. Lagen började gälla den 18 april. Beslut som normalt skulle kräva lagändring via riksdagsbeslut kunde nu genomföras direkt av regeringen men på villkor att besluten *i efterhand* skulle godkännas av riksdagen.

Den nya tillfälliga lagen antogs av en enig riksdag och regeringen uttalade efter beslutet att man var nöjd med den nya lagen.

I en intervju med TT framför nu socialminister Lena Hallengren att villkoren i den nya lagen medförde "ett stort problem" och gjorde att "lagen inte blev så användbar".

Uttalandet förvånar. Hur ett krav på att *i efterhand* underställa riksdagen de beslut som tagits kunde göra att lagen inte blev användbar är svårt att förstå. Regeringen använde för övrigt inte denna undantagslag en enda gång under de nära tre månader lagen gällde. Hur kan man då veta att det inte skulle fungera? Man har inte heller återkommit med krav på förlängning och kom inte heller med några krav på förändringar av lagen under den tid den gällde.

Med anledning av detta vill jag fråga socialminister Lena Hallengren:

1. Vad var det i undantagslagen som var ett stort problem?
2. Varför var lagen inte användbar?
3. Vilka konkreta åtgärder hade ministern velat införa som ministern inte ansåg att den tillfälliga lagen möjliggjorde?

.....

Jan Ericson (M)

Överlämnas enligt uppdrag

Johan Welanders